

tetapi jang pada hakekatnja berarti tidak lain dari pada membiarkan djiwanja menghirup dan mentjernakan zat-zat ratjun jang terkandung dalam film² maupun batjaan² jang paedagogis dan zedelijk tidak dapat dipertanggung djawabkan.

Sedari permulaan dihidupkannja kembali „Natuurhistorische Vereniging" itu jang disertai dengan pemberian nama baru „Perkumpulan Penggemar Alam di Indonesia" maka dengan penuh kemauan baik Pengurus maupun Anggota²-nja mengadjak saudara² dan adik² kami bangsa Indonesia untuk beramai-ramai ikut-serta memperkuat barisan perhimpunan tersebut. Akan tetapi adjakan jang patut dipudji ini masih belum lagi mendapat sambutan jang semestinja dari fihak bangsa Indonesia. Mudah-mudahan keseganan ini dalam waktu jang sesingkat-singkatnja dapat berubah kedjurusan jang ditjita-tjitakan oleh „Perkumpulan Penggemar Alam" itu, ja ni membikin bangsa Indonesia lebih „alam-minded" dan mengusahakan supaja bangsa kita kemudian memiliki serta mengasuh benar-benar Perhimpunan dengan Madjallahnja itu, apabila bangsa Indonesia hendak memberikan isi jang lebih bermanfaat kepada ketjintaannja terhadap Tanah Air-nja.

Wahai saudara-saudara dan adik-adikku, marilah kita beramai-ramai meninggalkan kebiasaan kita untuk mentjari „hiburan²" bioskop dan lektur jang tidak di-sensur sebaik-baiknja oleh jang berwadajib, jang tidak djarang hanja menjesatkan djiwa kita sadja, dan marilah kita dari sekarang lebih-lebih mentjari hiburan jang Sedjati dalam Alam Ibu Pertiwi jang nistjaja akan menjegarkan dan memegahkan djiwa kebangsaan kita. Milikilah selekas mungkin seluruh susunan Pengurus dan ke-anggotaan „Perkumpulan Penggemar Alam di Indonesia" ini dan tjiptakanlah nama baru untuk madjallahnja jang harus mewujudkan hasratmu untuk menjalani benar-benar Wasiat jang tersimpan dalam Alam Ibu Pertiwi kita.

TER INLEIDING

door

Ir F. K. M. Steup

Gedurende een lange reeks van jaren heeft „De Tropische Natuur" een zeer belangrijke rol gespeeld voor het natuurminnende publiek in dit door de natuur zo rijk gezegende tropenland. Ons tijdschrift bracht zijn lezers goede, degelijke en toch als regel voor een ieder vlot leesbare artikelen over de meest uiteenlopende groepen van planten en dieren en daarmee samenhangende vraagstukken. Door de talrijke fraaie illustraties en de typographisch

goed verzorgde uitvoering bracht het elck wat wils, wekte belangstelling op voor het vele moois dat de tropische Natuur ons bood, spoorde daardoor aan tot eigen waarneming en studie en was aldus populairwetenschappelijk in de beste zin van het woord. Niet-tegenstaande de populaire zijde belangrijk was, was ook de wetenschappelijke waarde groot. Wat het tijdschrift bracht, was ook wetenschappelijk volkomen verantwoord. Dit alles maakte dat ons tijdschrift ook bij de vakbiologen van binnen- en buitenland in hoog aanzien stond. Het is mij bekend dat, wanneer jonge biologen een bepaald onderwerp gaan bestuderen, zij van de oudere biologen steevast de raad krijgen eerst eens na te pluizen of en wat er in De Tropische Natuur over dat onderwerp is geschreven. En men hoeft slechts de literatuuropgaven na te gaan in „Maleische Vegetatieschetsen van van Steenis, vakbioloog en jarenlang volijverig medewerker aan ons tijdschrift, om ervan overtuigd te zijn, dat de verschillende artikelen door hem ook wetenschappelijk gewaardeerd worden.

Zeër te betreuren was het dan ook, dat de tweede wereldoorlog een verder verschijnen onmogelijk maakte en dat ook na 1945 de omstandigheden het niet mogelijk maakten onze vereniging en ons tijdschrift direct te doen herleven.

Gelukkig bestond er onder de vele jonge Nederlandse militairen die toen hierheen kwamen, belangstelling voor de natuurstudie en aan enkele enthousiaste voorvechters onder hen was het te danken dat studiegroepen ontstonden die uitgroeiden tot een Militaire Natuurhistorische Vereniging die al spoedig overging tot het uitgeven van een gestencild Mededelingenblad. Contact met de andere „Burger“-natuurvrienden werd gezocht en gevonden en geleidelijk aan volgde een overgaan van de militaire groepen in enkele plaatselijke afdelingen die zich weer Natuurhistorische Vereniging noemden. Eind 1950 kwam het te B o g o r in een goedbezochte vergadering tot voortzetting van onze oude vereniging waarbij nieuwe statuten en huishoudelijk reglement werden vastgesteld en een hoofdbestuur werd verkozen. Als voorzitter van dit hoofdbestuur kreeg ik van de vergadering de opdracht na te gaan of het mogelijk zou zijn tot heruitgifte te geraken van ons tijdschrift en zo dit mogelijk zou blijken, deze heruitgifte te bewerken. Deze opdracht was niet eenvoudig want voor zo een tijdschrift zijn twee zaken nodig: Geld en Medewerkers. Al spoedig bleek dat aan eigen financiering niet te denken viel, maar gelukkig viel een request aan de Minister van Onderwijs, sterk gesteund door de Directeur van Kebun Raya Indonesia in goede aarde en werd ons belangrijke subsidie toegekend, voor welke subsidie ik ook op deze plaats onze hartelijke dank wens te betuigen. Ook een drukker werd gevonden met wie wij vol vertrouwen in zee gaan. Maar met de copie vlotte het nog niet al te best, zodat dit eerste nummer nog maar bescheiden van omvang is. Doch er moeten dit jaar nog drie nummers verschijnen en het volgend jaar weer vier,

liever zes, en dan van meer bladzijden, zodat een jaargang weer de oude omvang zal verkrijgen. En dat is Uw aller taak : Medewerken door Uw bijdragen aanhet tot nieuwe bloei brengen van ons oude tijdschrift in een nieuw, door de omstandigheden geboden uiterlijk, opdat het in korte tijd weer moge zijn het blad waaraan alle natuurvrienden zich zullen verlustigen en waarvan voor Jong I n d o n e s i e een aansporing moge uitgaan om vooral de biologie te behartigen die voor dit agrarisch land van zo uitzonderlijk groot belang is.

Op deze medewerking vertrouwen bestuur en redactie.

Met een woord van dank tot allen die hiertoe hebben medegewerkt stuur ik het eerste nummer van ons herboren tijdschrift de wijde wereld in.

Moge het een goed onthaal vinden !

Summary

The Society's chairman addresses the members and reviews shortly the post-war development of the Society for Natural History in Indonesia. A small group of Dutch soldiers succeeded in awakening the dormant pre-war Society. Civilians took over and the Society was regrouped in 1950. By a grant of the Indonesian Department of Education it is now possible to continue the edition of the Society's popular periodical *De Tropische Natuur*. It will appear as a quarterly and the editors will try to complete this volume this year.

EDITORIAL

Many an old friend of "*De Tropische Natuur*" will be glad to learn that this much appreciated periodical is to be issued once more. To all of them the news will bring back old times..... for a moment. For questions will arise almost at once.

"How are you going to keep the thing running, with so many of the old contributors dead, departed or tired by deceptions?"

"Is it really worth while at the present time, where so few are interested in the charming beauty of their natural living surroundings or in the thought-stimulating problems these surroundings are offering? In a modern world, where almost all thoughts and endeavours are prompted by fear of the future or worse?"

As to the first of these questions: There is only one honest answer possible. We really do not know! We just have to try. Possibly our answer to your second question will make it clear, why we see this effort as a duty.